

การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
A Development of Manual for Student Affairs Management of Schools
under Secondary Educational Service Area Office 11 in Surat Thani Province

ณฐพัฒน์ ฤงพลอย

Nathaphatn Thungphloi

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Degree Master of Education Suratthani Rajabhat University

Corresponding Author. Email : ao.kiatiasak@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียน 2) พัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียน และ 3) ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียน การวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น .974 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินค่าความสอดคล้องของคู่มือ ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น .953 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารกิจการนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคือ การบริหารงานกิจการนักเรียน การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน การวางแผนงานกิจการนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียน พบว่า คู่มือประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบเนื้อหา งานกิจการนักเรียน หลักการจัดกิจการนักเรียน ความสำคัญของการบริหารงานกิจการนักเรียน กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน หลักการบริหารงานกิจการนักเรียน ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียน กฎหมาย ระเบียบและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักเรียน การประเมินผลการบริหารกิจการนักเรียน ความสอดคล้องของคู่มือ อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 3) การประเมินความเหมาะสมของคู่มือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือด้านรูปแบบ ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบ ด้านประโยชน์จากการนำคู่มือไปใช้ ด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม และด้านความเป็นไปได้

คำสำคัญ : การบริหารกิจการนักเรียน; คู่มือการบริหารงานกิจการนักเรียน; การพัฒนาคู่มือการบริหารงานกิจการนักเรียน

Abstract

The purpose of this research was to 1) Study of student affairs Management conditions 2) Develop a student affairs Management manual and 3) Assess the appropriateness of the student affairs Management manual the research has 3 steps. Is Step 1 Study of student affairs Management conditions the sample consisted of 370 administrators and teachers Questionnaire the confidence value is. 974 Analyze the data by using mean and standard deviation Step 2 Develop a student affairs Management

manual by 5 experts the instrument used was the conformity assessment form of the manual. Step 3 Assess the suitability of the manual the sample consisted of 24 administrators and teachers Questionnaire Has a confidence value of .953 Analyze the data by using mean and standard deviation. The results of the research showed that 1) Student affairs Management conditions Overall is at a high level. Order is Student Affairs Management Evaluation of student affairs performance Student Affairs Planning Promoting and developing students to have discipline, morality and ethics. the promotion of democracy in schools. and Operation of student support system 2) the development of student affairs Management manual Found that the manual contains Principles and reasons, objectives, goals, framework, content Student Affairs Principles of student affairs management The importance of student affairs Management Student Affairs Management Process Principles of Student Affairs Management Scope of Student Affairs management Laws, regulations and documents related to student affairs And the evaluation of student affairs Management The consistency of the manual is between 0.80 - 1.00. 3) Assessing the suitability of the manual Overall is at a high level. In order of format, language usage Design Benefits from using the manual, content, pictures, and possibilities

Keywords : Student Affairs Management; Student Affairs Management Manual; Development of Student Affairs Management Manual

บทนำ

สถานการณ์ของโลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว ทำให้สถานศึกษาต่างได้รับผลกระทบ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ยืดหยุ่นและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กรจำเป็นต้องปฏิรูปตนเองและการเปลี่ยนแปลงองค์กรครั้งใหญ่เพื่อนำพาไปสู่ ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะต้องบริหารจัดการ ทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและความสมดุลเพื่อให้บริหารจัดการศึกษาบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ จึงต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ซึ่งต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาของท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาส เสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และมาตรา 22 การจัดการศึกษา ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2553)

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทยได้รับการศึกษา เท่าเทียมกันทุกคน เน้นให้มีการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้นด้วยการปฏิรูปหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การพัฒนาครู บุคลากรและการบริหารจัดการซึ่งการยกระดับคุณภาพการศึกษานั้น ต้องเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคมปัจจุบันด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) แต่สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากการนำกระบวนการทางการศึกษามาเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการพัฒนา พบว่า มีปัจจัยมากมายหลายประการที่มีความสัมพันธ์ มีความเกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อกระบวนการ ในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาของประเทศ ทั้งในส่วนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความล้มเหลวของกระบวนการในการจัดการศึกษาของชาติ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแยกเป็นการจัดการศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา (2553) และการจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา จึงได้กำหนดนโยบายสำหรับใช้เป็นกลไก หลักในการบริหารการศึกษาเพื่อสนองตอบต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศขึ้นมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 เป็นหน่วยงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบ ในเขตจังหวัดชุมพร และสุราษฎร์ธานี รวม 66 โรงเรียน ในส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 44 โรงเรียน ผลการดำเนินงานด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ได้ดำเนินงานกิจการนักเรียน ยังไม่ค่อย ประสพผลสำเร็จเท่าที่ควร อาจจะมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ และการจัดการ โดยที่จะส่งผล กระทั่งการผลิตเยาวชนหรือนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของประเทศชาติ (จตุพร เถาว์ศิริ, 2558) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนยังมีปัญหาในเรื่องขาดวิทยากรท้องถิ่นที่จะให้ความรู้กับนักเรียน ขาดครูที่มีความรู้ ความสามารถในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และผู้ปกครองไม่ตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรม ปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนเกิดจากการดำเนินงานไม่เป็นไปตามคาดหวัง ซึ่งประกอบไปด้วยปัญหาทางด้าน การวางแผนการดำเนินงานและการประเมินผลจากการจัดกิจกรรมนักเรียนนอกจากนี้ยังมีสาเหตุสืบเนื่องมาจาก ปัญหาการตัดสินใจ การประสานงานด้านเวลา วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ขาดงบประมาณ ความร่วมมือ เป็นต้น นอกจากนี้ ปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้แก่ ลักษณะทางกายภาพที่

เอื้ออำนวย เช่น อาคารเรียนที่ได้มาตรฐาน อุปกรณ์การให้บริการนักเรียน มาตรฐานของห้องสมุด การจัดกิจกรรม การนันทนาการ การเอาใจใส่ของครู และการมีส่วนร่วมของนักเรียนและผู้ปกครอง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ (อภิวัฒน์ สกลชัย, 2551) การจัดกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีในโรงเรียน มีปัญหาเกิดจากสภาพการที่ไม่พึงประสงค์ ที่บุคคลมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน มีอุปสรรคหรือข้อขัดข้องในการดำเนินงาน ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ที่มีต่อการปฏิบัติงานภารกิจ เกี่ยวกับกิจกรรมในการกำหนดจัดทำแผน การดำเนินงานตามแนวหลักสูตร และสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรม ในสถานศึกษา (วีรยา คำแหง, 2552)

การบริหารงานกิจการนักเรียนยังมีปัญหาและอุปสรรคซึ่งเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเองและสภาพ ครอบครัวยัง ปัญหาจากภายในสถานศึกษา เช่น เมื่อนักเรียนมีปัญหามาโรงเรียนแล้วไม่ได้รับการตอบ สนอง หรือช่วยแก้ไขปัญหาก็ให้นักเรียน นักเรียนไม่ได้รับความอบอุ่นจากครู อาจารย์ มีการลงโทษที่รุนแรงโดยขาดหลักจิตวิทยา ครูขาดการประสานงานกับผู้ปกครอง ขาดคู่มือการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม ดังนั้นการบริหารกิจการ นักเรียนในโรงเรียนตามแนวทางจัดการศึกษาแบบใหม่มิเป็นเพียงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเฉพาะ ในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่เป็นการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วย ทำให้นักเรียนเกิด ความกระตือรือร้นสนุกสนานและสนใจบทเรียนมากขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนช่วยตอบสนองพัฒนาการ ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของนักเรียนช่วยให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาในชีวิต ดังนั้น การบริหารกิจการนักเรียนจึงนับว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนของสถานศึกษา ที่จะถูกมองข้ามไม่ได้ ประเทศชาติต้องการเด็กนักเรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข มีความสมบูรณ์ พร้อมในทุกด้าน เพื่อรับมรดกประเทศไปบริหารจัดการให้เกิดความสุข ความเจริญรุ่งเรืองต่อไป และประเทศชาติได้มอบ ความไว้วางใจนี้ให้โรงเรียนรับผิดชอบ งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน ให้มีคุณภาพเหมาะสมตามควรแก่วัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีทักษะการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม อย่างเป็นปกติสุข งานกิจการนักเรียนจึงเป็นงานสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องจัดขึ้นเป็นการเสริมงานวิชาการ ที่มุ่งหวังให้นักเรียน มีคุณลักษณะเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย วณิชย์ เอื้อน้อมจิตต์กุล (2556) ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจิวรายนบุญมีรังสฤษฎ์ ที่พบว่า การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจิวรายนบุญมีรังสฤษฎ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางในการ บริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจิวรายนบุญมีรังสฤษฎ์ ในด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ให้ครูและนักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือครูและคู่มือนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการวางแผนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ให้กำหนด หน้าที่ผู้รับผิดชอบในการบันทึกรวบรวมเกียรติประวัติของนักเรียนให้ชัดเจน ด้านการดำเนินงาน ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ให้ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษาดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น ด้านการดำเนินการส่งเสริม ประชาธิปไตยในโรงเรียน ให้มีการจัดทำคู่มือชี้แจงเผยแพร่หลักประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการประเมินผล

การดำเนินงานกิจการนักเรียน ให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียนมากขึ้น ในการสร้างคู่มือ เป็นสื่อที่ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติควบคู่กันไปกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระสั้น ๆ ที่ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย (คัมภีร์ สุดแท้, 2553)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า การบริหารกิจการนักเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารกิจการนักเรียนในสภาวะการณ์ที่อยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาซึ่งถือได้ว่าการบริหารกิจการนักเรียน เป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนทุกระดับการศึกษา ซึ่งจะต้องรับผิดชอบดำเนินการ การบริหารกิจการนักเรียนเป็นงานที่มีขอบข่ายกว้างขวางเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการและวางแผนจัดดำเนินการอย่างดีมีระบบ เพื่อให้สามารถช่วยเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยสนใจศึกษาการพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้ครูใช้เป็นคู่มือการบริหารกิจการนักเรียน รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ เป็นทรัพยากรบุคคลอันมีค่าสำหรับเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,382 คน รวมทั้งสิ้น 2,462 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2562 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 39 คน ครูผู้สอน จำนวน 331 คน รวมทั้งสิ้น 370 คน

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีองค์ประกอบ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 นำผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มาเป็นข้อมูลในการยกร่างคู่มือ

ขั้นที่ 2 ยกร่างโครงร่างคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ยกร่างโครงร่างคู่มือ โดยนำผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกับการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน เพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนา มาเป็นองค์ประกอบคู่มือ โดยใช้หลักการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553); กนกวรรณ ศิริณมิตรกุล (2553); สุจิตรา ชื่นวิเศษ (2557); วงศ์จันทร์ แก้วสินวล (2557)

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบโครงร่างคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประเมินค่า IOC ของคู่มือ พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 44 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,382 คน รวมทั้งสิ้น 2,460 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปีการศึกษา 2562 โดยเลือกแบบเจาะจง จากผู้บริหารสถานศึกษา และ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักเรียน ในสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดละ 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 12 คน ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่งานกิจการนักเรียน ขนาดละ 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 12 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 24 คน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

(1) วัตถุประสงค์ที่ 1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สภาพการบริหารกิจการนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน	4.19	0.54	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการงานกิจการนักเรียน	4.25	0.57	มาก
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	4.19	0.61	มาก
4. ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.05	0.58	มาก
5. ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.12	0.59	มาก
6. ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน	4.21	1.19	มาก
รวม	4.17	0.55	มาก

จากตารางที่ 1 สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(2) วัตถุประสงค์ที่ 2 พัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

พบว่า คู่มือประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กรอบเนื้อหา งานกิจการนักเรียน หลักในการจัดกิจการนักเรียน ความสำคัญของการบริหารงานกิจการนักเรียน กระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียน วัตถุประสงค์ของงานกิจการนักเรียน บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานกิจการนักเรียน หลักการบริหารงานกิจการนักเรียน ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

กฎหมาย ระเบียบและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานกิจการนักเรียน เจื่อนไขความสำเร็จ และการประเมินผล การบริหารกิจการนักเรียน ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของคู่มือ มีค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่า คู่มือมีความเหมาะสมและสอดคล้องสามารถนำไปใช้ได้

(3) วัตถุประสงค์ที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตารางที่ 2 การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านเนื้อหา	4.42	0.35	มาก
2. ด้านรูปแบบ	4.58	0.41	มากที่สุด
3. ด้านการใช้ภาษา	4.50	0.35	มากที่สุด
4. ด้านการออกแบบ	4.49	0.31	มาก
5. ด้านรูปเล่ม	4.29	0.47	มาก
6. ด้านประโยชน์จากการนำคู่มือไปใช้	4.46	0.33	มาก
7. ด้านความเป็นไปได้	4.24	0.53	มาก
รวม	4.43	0.29	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับเฉลี่ย คือ ด้านรูปแบบ ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบ ด้านประโยชน์จากการนำคู่มือไปใช้ ด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม และด้านความเป็นไปได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ 3 ข้อ มีประเด็นที่น่าสนใจมา อภิปรายผล ดังนี้

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ ด้านการบริหารงานกิจการนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรมจริยธรรม ด้านการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดทั้งนี้อาจเนื่องจากการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา เป็นระบบ

ที่ส่งเสริมพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องและเหมาะสมจนบรรลุตามแผนที่วางไว้เพื่อปรับปรุงส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาให้ดีขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูให้เอื้อต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน การเปลี่ยนแปลงความรู้เจตคติซึ่งเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมส่วนบุคคลเพื่อส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสัญญา ประชากุล (2553) ที่กล่าวว่า งานกิจการนักเรียนคือ งานที่เกี่ยวกับนักเรียน นอกเหนือจากการเรียนการสอนปกติในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยป้องกันปัญหาอันจะเกิดแก่นักเรียน ช่วยแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นโดยนักเรียนและเพื่อช่วยพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ เป็นงานที่มุ่งส่งเสริมความประพฤติ ศีลธรรมจรรยา มารยาทอันดีงามให้แก่นักเรียนเพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความประพฤติที่เหมาะสม สามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข สนับสนุนการจัดการเรียน การสอนให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน สำหรับแนวทางในการแก้ปัญหา การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนั้นควรได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง ทั้งครู อาจารย์ จะถือว่าไม่ใช่ภารกิจของตนผู้ปกครองให้ความร่วมมือน้อย ชุมชนก็ละเลยไม่เอาเป็นธุระ ขั้นตอนในการลงโทษยุ่งยาก และสลับซับซ้อนเกินไป ผู้บริหารและฝ่ายปกครองมีทัศนคติ ขัดแย้งกันในเรื่องการลงโทษนักเรียน จำนวนนักเรียนมากเกินไปเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง นักเรียนอาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ห่างไกล การควบคุม ชุมชนมอมเมาเด็กและนักเรียนโดยไร้อุตสาหกิจอันดีงาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ บุญดอก (2559) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ที่พบว่า สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของครูโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวภพ เทพกสิกุล (2559) ได้ศึกษา แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันระหว่างโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ที่พบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดการเสริมสร้างความยึดมั่นผูกพันระหว่างโรงเรียน ครอบครัวและชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่าสภาพที่พึงประสงค์ มีค่าสูงกว่าสภาพปัจจุบันทุกด้าน โดยมีสภาพปัจจุบันเรียงลำดับ ดังนี้ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน งานบริการและสวัสดิการนักเรียน งานวินัยและความประพฤติ งานกิจกรรมนักเรียน งานรับและลงทะเบียนนักเรียน และงานสำมะโนนักเรียน ตามลำดับ เช่นเดียวกับสภาพที่พึงประสงค์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการพัฒนาคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เป็นผู้ประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเนื้อหาในคู่มือ พบว่า คู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80 – 1.00 แสดงว่าคู่มือมีความเหมาะสมและสอดคล้องสามารถ

นำไปใช้ได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนได้ผ่านการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี มีการยกร่างโครงสร้างคู่มือ โดยนำผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านต่างๆ มาเปรียบเทียบกับการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน เพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตของการศึกษาและพัฒนาเป็นองค์ประกอบคู่มือ จึงได้คู่มือที่ครอบคลุมทั้งเนื้อหา องค์ประกอบต่างๆของคู่มือ รวมทั้งแนวปฏิบัติที่ชัดเจนสามารถปฏิบัติตามคู่มือๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรัสวดี จินดาเนตร (2553) กล่าวว่า คู่มือเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการของผู้ใช้ ให้สามารถดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้มากที่สุดและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวรรณ สุวรรณสาม (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญาโรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา 3 สุราษฎร์ธานี ที่พบว่า คู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญาของโรงเรียน ผลการตรวจสอบโครงสร้างคู่มือ โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ค่า IOC ได้ค่าที่ 0.84

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ ด้านรูปแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการใช้ภาษา ด้านการออกแบบ ด้านประโยชน์จากการนำคู่มือไปใช้ ด้านเนื้อหา ด้านรูปเล่ม และด้านความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากคู่มือการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน เป็นคู่มือที่สามารถเป็นแนวทางให้ผู้ใช้คู่มือได้ศึกษาทำความเข้าใจ และง่ายต่อการปฏิบัติตามได้ ในการทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้มากที่สุด และทำให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้ความสามารถและทักษะที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรโท จันทรพิมพ์ (2553) ได้กล่าวว่า งานกิจการนักเรียนเป็นงานที่มีความสำคัญมากต่อนักเรียนแต่ละคน เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชีวิตของนักเรียนในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านศักยภาพความสามารถ ด้านคุณธรรม และคุณภาพชีวิต รวมทั้งเป็นการส่งเสริมความเจริญงอกงามของชีวิต และสามารถร่วมงานผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะและมีความสุข เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนมีความรัก ความผูกพัน ทั้งสถาบันกับคณะครูและเพื่อนนักเรียนด้วยกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีรวรรณ สุวรรณสาม (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญาโรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา 3 สุราษฎร์ธานี ที่พบว่า การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญา ของโรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา 3 สุราษฎร์ธานี โดยรวมและรายด้านมีความเหมาะสมระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ ไชยวุฒิ (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการงานวิชาการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่พบว่า คู่มือการบริหารจัดการงานวิชาการของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คุณภาพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านรูปเล่มของคู่มือ ด้านเนื้อหาของคู่มือและด้านการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

1) โรงเรียนควรตระหนักและให้ความสำคัญในด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน และควรวางแผนอย่างเป็นระบบ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการประชุมชี้แจงคณะทำงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการกำกับติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2) โรงเรียนควรกำหนดโครงการพัฒนางานกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา เพื่อจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดทำสื่อหรือนวัตกรรมสนับสนุนการดำเนินงาน และจัดคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานโดยชัดเจน

3) โรงเรียนควรสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองให้เห็นถึงความสำคัญของงานกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการให้ข้อมูลของนักเรียนและให้การสนับสนุนต่อไป

4) ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียน เพื่อให้ครูทุกคนได้รับทราบทุกขั้นตอนและทุกกิจกรรม ของการบริหารงานกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วม ที่สถานศึกษาดำเนินการ

5) ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ดำเนินงานกิจการนักเรียนควรจะมีการปฏิบัติตามองค์ประกอบของการบริหารงานกิจการนักเรียน ตามกระบวนการบริหารงานกิจการนักเรียนเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา

6) คู่มือการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบได้ศึกษา หรือบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2) ควรมีการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา เพื่อหารูปแบบการบริหารกิจการนักเรียน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ ศิรินิมิตรกุล. (2553). *การพัฒนาคู่มือการควบคุมคุณภาพสินค้าบริษัท เจเนซิสแอสโซซิ*

เอทจำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางปฏิบัติการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ :

ที.เอส.บี. โปรดักส.

คัมภีร์ สุดแท้. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก.*

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

จตุพร เกาว์หิรัญ. (2558). *สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิง (พีดีซีเอ)
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*

จิรวรรณ สุวรรณสาม (2558). *การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในแบบคู่สัญญาโรงเรียนมัธยม
พัชรกิตติยาภา 3 สุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*

จันทร์โท จันทร์พิมพ์. (2553). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนางานกิจการนักเรียน
โรงเรียนบ้านโคกขามเลียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรม
หาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัราชภัฏ
สกลนคร.*

ราชกิจจานุเบกษา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. เล่ม 127 ตอนที่ 45 ก 22 กรกฎาคม 2553.*

วงศ์จันทร์ แก้วสีนวล. (2557). *การพัฒนาคู่มือการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1.
ภาคินพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.*

วณิชย์เอื้อ น้อมจิตต์กุล. (2556). *การบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนจิวรายบุญมีรังสฤษฎ์.
การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

วราภรณ์ บุญดอก (2559). *สภาพและปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.*

วีรยา คำแหง. (2552). *สภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิง
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*

สวภาพ เทพกลีกุล. (2559). *แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนตามแนวคิดการเสริมสร้างความยึด*

มันผูกพันระหว่างโรงเรียน ครอบครัว และชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิรา ชื่นวิเศษ (2557) การพัฒนาคู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน ของเครือข่ายเอกชนสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สุรัสวดี จินดาเนตร. (2553). การพัฒนาคู่มือการสอนโครงงานคณิตศาสตร์สำหรับครู ในช่วงชั้นที่
4 โรงเรียน ดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุเทพ ไชยวุฒิ (2558). การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการงานวิชาการของคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู.
กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท.

สัญญา ประชากุล (2553). การพัฒนาระบบสารสนเทศงานกิจการนักเรียน โรงเรียนแวงใหญ่
วิทยาคม อำเภอแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อภิวัฒน์ สกลชัย. (2551). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการให้บริการนักเรียน ของโรงเรียน
สังกัดเทศบาลในจังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.